

ФАКУЛТЕТ: УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ-ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева: КТ 05/2-7 бр. _____

Датум: 10.10.2022. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
(ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА)

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: Душко (Небојша) Прелевић
 2. Предложено звање: Редовни професор
 3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: Општа филозофија
 4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: Пуно радно време
 5. До овог избора кандидат је био у звању: Ванредни професор
- у које је први пут изабран: 27.03.2018. године
- за ужу научну област /наставни предмет: Општа филозофија

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 27.03.2023. године
2. Датум започињања поступка: 09.06.2022. године (датум упућивања иницијативе катедре или датум започињања поступка на други начин из чл. 6 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду)
3. Датум и место објављивања конкурса: 06.07.2022.. године у огласним новинама „Послови“ НЗС, на сајту Факултета и на сајту Универзитета.
4. Звање за које је расписан конкурс: Редовни професор

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Филозофског факултета, 29.06.2022. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	--	-------------------------------------

1) Др Ирина Деретић, редовни професор, Општа филозофија, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

2) Др Богдан Лубрадић, редовни професор, Филозофија, Православно богословски факултет Универзитета Београду

3) Др Миленко Бодин, редовни професор, Филозофија, Факултет безбедности Универзитета у Београду

3. Број пријављених кандидата на конкурс: 1

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: /

5. Датум стављања реферата на увид јавности: 05.09.2022. године

6. Начин (место) објављивања реферата: Сајт Филозофског факултета

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 22.09.2022. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата Душка Прелевића у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 72. ст. 4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 1634/1-III/5
22.09.2022. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон) и члана 227. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој VII редовној седници, од дана 22.09.2022. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се **др Душко Прелевић** изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ОПШТА ФИЛОЗОФИЈА, тежиште истраживања: Савремена филозофија 19, 20. и 21. века – аналитичка филозофија, са пуним радним временом, на Одељењу за филозофију, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област ОПШТА ФИЛОЗОФИЈА, тежиште истраживања: Савремена филозофија 19, 20. и 21. века – аналитичка филозофија, због потребе Факултета, Одељења за филозофију.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 22.09.2022. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Душко Прелевић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон), чланом 135. Статута Универзитета („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/2018, 207/2019, 213/2020, 214/2020, 217/2020, 230/2021, 232/2022, 233/2022 и 236/2022), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1х Универзитету у Београду
1х др Душку Прелевићу
1х Одељењу за филозофију
1х Стручном сараднику за радне односе
1х Одсеку за правне послове
1х Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

проф. др Данијел Синани

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ

ИЗВЕШТАЈ

О ИЗБОРУ У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду на седници одржаној 28. и 29. јуна 2022. године изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР а ужу научну област ОПШТА ФИЛОЗОФИЈА, са тежиштем истраживања Савремена филозофија 19, 20. и 21. века – аналитичка филозофија на Одељењу за филозофију, са пуним радним временом на неодређено време. На конкурс објављеном у огласним новинама НСЗ „Послови“ од 6. јула 2022. године пријавио се један кандидат, др Душко Прелевић, ванредни професор на Одељењу за филозофију Филозофског факултета Универзитета у Београду, и уредно приложио конкурсом предвиђену документацију. Након проучавања поднете документације и радова кандидата Комисија подноси Изборном већу Филозофског факултета следећи извештај.

Биографија кандидата

Душко Прелевић је рођен 13. новембра 1981. године у Београду, где је завршио основну школу (ОШ „Младост“) и XI београдску гимназију. Филозофски факултет у Београду завршио је 2007. године с просечном оценом 9,89 (тема дипломског рада: „Смер и ток времена“; ментор: проф. др Милош Арсенијевић), а докторске студије 7. марта 2013. године, када је усмено одбранио докторску дисертацију под насловом *Модална епистемологија и експланаторни јаз: значај аргумента на основу замисливости зомбија* (комисија: проф. др Милош

Арсенијевић (ментор), доц. др Андреј Јандрић (председник комисије), др Миодраг Капетановић, научни сарадник Математичког института САНУ у пензији).

У настави на Филозофском факултету у Београду ангажован је од 2009. године (као демонстратор и стипендиста-докторанд на пројекту „Проблем експланаторног јазу у филозофији и науци“, који је финансирало Министарство за науку и технолошки развој), у звање истраживача-сарадника на Филозофском факултету биран је 2011. године, у звање доцента на истом факултету изабран је 2013. године, а у звање ванредног професора 27. марта 2018. године. У том звању изводио је наставу на предметима Увод у метафизику, Увод у филозофију и критичко мишљење, Историја филозофије 3а (Филозофија XIX века - I део), Историја филозофије 4а (Савремена аналитичка филозофија), и консултативну наставу на мастер и докторским студијама на предметима Савремене метафизичке теме (мастер студије), Модална епистемологија (докторске студије), Филозофија духа (докторске студије) и Историја филозофских идеја (докторске студије).

Од претходног избора у звање ванредног професора, кандидат је одржао више од тридесет саопштења на домаћим и међународним скуповима у земљи и иностранству, од чега је једанпут (августа 2018. године) био предавач на међународном курсу за постдипломце „Mind, World and Action“, који се одржава на Интеруниверзитетском центру у Дубровнику. Прелевић је у том периоду (28. јануара 2022. године) држао и једно гостујуће онлајн предавање у оквиру Erasmus+ пројекта „Interdisciplinary Approach to Body and Mind Research“, који реализују Универзитети у Загребу, Кракову, Варшави и Прагу.

Прелевић је од 2011. године ангажован на пројекту Филозофског факултета у Београду „Логичко-епистемолошке основе науке и метафизику“, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (евиденциони број 179067), у 2021. години био је ангажован на потпројекту Филозофског факултета у Београду „Етика и истина у доба кризе“ (у оквиру интерног пројекта „Човек и друштво у време кризе“), а

тренутно је, у оквиру истог пројекта, ангажован на потпројекту „Жене у доба кризе“.

У периоду од избора у садашње звање, кандидат је објавио једну монографију, (категорије M42), осам радова категорије M20 (од чега су 4 рада објављена у домаћем часопису *Theoria* категорије M24, а четири рада у страним индексираним часописима категорија M23 или M24: *Journal of Philosophical Research*, *Grazer Philosophische Studien*, *Filozofia Nauki / The Philosophy of Science*, и *Prolegomena*), три саопштења са међународних конференција штампана у целини (један рад категорије M31, један рад категорије M33, и један рад штампан у часопису категорије M52, који се, према члану 7. Правила о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета, може вредновати као саопштење са међународне конференције), пет саопштења са домаћих конференција штампана у целини (категорије M63), један рад у тематском зборнику категорије M14, и један рад у тематском зборнику категорије M44.

Прелевић је такође приредио једну књига апстраката (као ко-уредник) са конференције коју је на Филозофском факултету у Београду организовао [Drago Đurić i Duško Prelević (prir.). (2019). „Postistina u savremenom dobu“. Beograd: Srpsko filozofsko društvo (knjiga apstrakata). [Elektronski izvor] (M66)], један тематски број у часопису категорије M23 [Prelević, Duško and David-Rus, Richard (eds.). (2019). „Proceedings of the EENPS 2018 Conference in Bratislava: Introduction“. *Filozofia Nauki (The Philosophy of Science)* 27 (4): 5–6. (M36)], и један темат (из два дела) у часопису категорије M53 [Drago Đurić i Duško Prelević (prir.). (2019). Temat „Postistina u savremenom dobu“ (reč gostujućih urednika). *Filozofske studije* 35: 9–10. (M66); Drago Đurić i Duško Prelević (prir.). (2020). Temat „Postistina u savremenom dobu II“ (reč gostujućih urednika). *Filozofske studije* 36: 9 (M66)].

Кандидат је приложио 18 изабраних хетероцитата, и упутио на извор Google Scholar, који показује и многа друга места на којима је његов рад био цитиран, чиме се знатно премашује прописани услов од 10 хетероцитата.

Педагошки рад

Прелевић има тринаестогодишње педагошко искуство рада са студентима на Филозофском факултету у Београду (као стипендиста-докторанд, истраживач-сарадник, доцент и ванредни професор). Осмислио је два курса који су прихваћени у ранијој акредитацији наставног програма из 2014. године (Модална епистемологија [изборни предмет на докторским студијама] и Крипкеова филозофија [изборни предмет на основним студијама]), а у најновијој акредитацији је осмислио (с проф. др Ирином Деретић) курс Историја српске филозофије (изборни предмет на основним студијама). Такође је осавременио постојеће предмете на којима држи наставу. Има богатог искуства у раду са студентима на свим нивоима студија, на предавањима и вежбама води интерактивну наставу, и редовно одржава консултације. Позитивно је оцењен од стране студената у поступку вредновања наставе. У периоду од последњег избора у звање (од 2018. до 2022. године) студенти су наставни рад др Душка Прелевића вредновали оценама у распону од 3,60 до 4,93. Просечна оцена забележених евалуација од стране студената које је добио (од 2013. до 2022. године) јесте 4,42.

Више пута је током досадашње каријере (2014, 2015, 2017. и 2018. године) учествовао као предавач на курсу за постдипломце „Mind, World and Action“ на Интеруниверзитетском центру у Дубровнику, који су похађали и студенти Универзитета у Београду (у ранијим годинама је био полазник истог курса: 2009, 2010, 2011. и 2012. године).

Кандидат је тренутно ментор једног рада на докторским студијама (докторанда Раденка Гурдељевића, рад је у току), члан је једне комисије за

одбрану докторске дисертације чија се усмена одбрана ускоро очекује (докторанда Драгана Мојовића), а такође је имао чланство у шест комисија за одбрану докторске дисертације које су биле усмено одбрањене (докторанада Николе Стаменковића (где је био председник комисије), Александра Лукића, Златка Матића [на Православном богословском факултету Универзитета у Београду, где је Прелевић био спољни члан комисије], Александра Новаковића и Јанка Нешића). Био је председник комисије за одбрану једног магистарског рада, ментор два завршна мастер рада (четрнаест пута је био члан комисије, од чега девет пута након избора у претходно звање [на одбранама мастер радова студената Дарка Дачковића, Раденка Гурдељевића, Наталије Ремењак, Василија Мијајловића, Александра Ерића, Тијане Грабовац, Александра Прице, Слободана Родића и Немање Миливојевића]), ментор два дипломска рада (VII/1 степен; имао је чланство или председавање у осамнаест таквих комисија), девет пута је био ментор завршног рада (од чега је један рад у току; члан или председник је био у 21 таквој комисији). Био је такође председник комисије за реизбор у звање научног сарадника др. Андрије Шоћа (2021), и члан у шест комисија за избор у звање (од чега два пута као спољни члан на Православном богословском факултету Универзитета у Београду).

Научно-истраживачки рад

Објављени научни радови након последњег избора у звање

M42

1. Prelević, Duško. (2022). *Lični identitet i problem svesti*. Beograd: Srpsko filozofsko društvo. ISBN - 978-86-81349-76-2. **(M42)**

M20

2. Prelević, Duško. (2018). „Physicalism as a Research Programme“. *Grazer Philosophische Studien* 95 (1): 15–33. **(M24)**
3. Prelević, Duško. (2018). „Andrić i austrijska filozofija“. *Theoria* 61 (4): 189–201.

(M24)

4. Prelević, Duško. (2018). „Gasking's Parody Re-examined“. *Prolegomena*. 17 (2): 127–135. **(M24)**
5. Prelević, Duško. (2019). „Epifenomenalizam, uzročnost i objašnjenje“, *Theoria* 62 (1): 25–34 **(M24)**.
6. Prelević, Duško. (2019). „Ontološke i epistemološke pretpostavke teorija razumevanja drugih“. *Theoria* 62 (3): 7–16. **(M24)**.
7. Prelević, Duško. (2019). „Kuhn's Incommensurability Thesis: Good Examples Still to Be Found“. *Filozofia Nauki (The Philosophy of Science)* 27 (4): 61–77. **(M23)**.
8. Prelević, Duško. (2021). „Le Bonova psihologija gomile i postistina“. *Theoria* 64 (1): 149–160. **(M24)**
9. Prelević, Duško. (2021). „The Chalmers Trilemma Re-examined“. *Journal of Philosophical Research* 46: 345–361. **(M23)**

M30

10. Duško Prelević. (2021). „Modern Dystopia and Mill's Conception of Nature“. In: V. Budinčić, M. Ćuk and A. Đordan (Eds.), *Language, Literature and Nature: Proceedings from the Ninth International Conference at the Faculty of Foreign Languages, 25-26 September 2020*. Belgrade: Alfa BK University, Faculty of Foreign Languages, pp. 94–103. ISBN 978-86-6461-038-4 **(M33)**
11. Prelević, Duško. (2021). „National Identity, History and Collective Consciousness“. У: А. Лукић (прир.), *Нација и проблем идентитета*. Београд: Српско филозофско друштво, стр. 9–18. ISBN 978-86-81349-69-4 **(M31)**
12. Prelević, Duško. (2022). „Kant on Philosophical Education in the Age of Critique“. *Facta Universitatis (Series: Philosophy, Sociology, Psychology and History)* 21(1): 1–8. **(M52)**

13. Прелевић, Душко. (2020). „Шопенхауер о слободном времену“. У: *Српски филозофски симпозијум СоФoS 2019: Филозофија и слобода: Шта је граница*. Београд: Српско филозофско друштво, стр. 77–86. ISBN 978-86-81349-61-8

(M63)

14. Прелевић, Душко. (2020). „Утопија, дистопија и филозофско-књижевна имагинација“. У: М. Недић (прир.), *Прожимање филозофских и књижевних идеја: тридесет година од оснивања Крушевачке филозофско-књижевне школе: излагања на 30. заседању Крушевачке филозофско-књижевне школе*. Крушевац: Скупштина општине; Културни центар; Филозофско-књижевна школа, стр. 133–141. ISBN - 978-86-7068-077-7 **(M63)**

15. Прелевић, Душко. (2020). „Да ли је модалност категорија?“. У: *Српско филозофско друштво (прир.): Сремски Карловци 16-17. септембра 2017. године: Појам категорије (и) Сремски Карловци 15-16. септембра 2018. године: Појам узрочности*. Сремски Карловци: Кровови, стр. 35–43. ISBN 978-86-81349-67-0

(M63)

16. Прелевић, Душко. (2020). „Узрочност и експланаторни плурализам“. У: *Српско филозофско друштво (прир.): Сремски Карловци 16-17. септембра 2017. године: Појам категорије (и) Сремски Карловци 15-16. септембра 2018. године: Појам узрочности*. Сремски Карловци: Кровови, стр. 85–92. ISBN 978-86-81349-67-0 **(M63)**

17. Прелевић, Душко. (2022). „Постистина у време пандемије“. У: М. Бодин (прир.), *Зборник излагања 2020. / 20. Међународна филозофска школа Felix Rotuliana [Зајечар], 29-30. август 2020*. Зајечар: Установа Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу „Зоран Радмиловић“; Београд: Центар за примењену филозофију и друштвена истраживања, стр.70–88. ISBN 978-86-89575-10-1 **(M63)**.

M14

18. Prelević, Duško. (2020). „Modal Rationalism, Logical Pluralism, and the Metaphysical Foundation of Logic“. In: A. Costa-Leite (ed.), *Abstract Consequence and Logics: Essays in Honor of Edélcio G. de Souza*. London: College Publications (Tributes), pp. 341–357. ISBN: 978-184890-342-5 (M14)

M44

19. Прелевић, Душко. (2021). „Модалност и епидемиолошки модели“. У: Н. Цекић (прир.), *Етика и истина у доба кризе*. Београд: Филозофски факултет, стр.219–234. ISBN 978-86-6427-184-4 (M44)

Приказ важнијих научних радова

(бројкама 1–19 реферише се на претходни списак)

1. У својој монографији, Прелевић истражује, како у проблемском, тако и у историјско-филозофском кључу, метафизичке аспекте проблема личног идентитета у светлу расправа о природи свести које се воде у савременој филозофији духа. Прелевић најпре приказује опште проблеме идентитета и примере око којих постоје дуготрајни спорови међу филозофима (попут могућих исхода трансплантације мозга, аплоудивања ума, фисије, васкрсења, и других), и поставља методолошки оквир у коме се воде расправе по овим питањима. Једно поглавље је посвећено аргументовању у прилог тези да је и у антици постојала свест о проблемима личног идентитета и свесног искуства, као и главним интерпретацијама теорије личног идентитета Џона Лока, која је била од великог значаја за касније расправе по овом питању. Прелевић даје предност метафизичким интерпретацијама Локове теорије, по којима је свест од централног значаја за конституисање личног идентитета. Он затим критички разматра најпознатије теорије личног идентитета, попут анимализма, конституционализма, Парфитове психолошке теорије личног идентитета, и тезе проширеног сопства, и указује на њихове предности и мане, као и то да је физикализам (или материјализам), по правилу, у позадини таквих теорија. У

завршном поглављу Прелевић аргументује у прилог тези да се физикалистички истраживачки програм, историјски посматрано, показао пре као дегенеративан неголи као плодан, и да он нема монопол над научним погледом на свет, супротно ономе како је на самим својим почецима био представљан (од стране чланова Бечког круга, и тако даље). На крају књиге, Прелевић приказује нефизикалистичке алтернативе, попут дуализма, неутралног монизма и панпсихизма, и указује на то да ова становишта могу на задовољавајући начин изаћи на крај са главним проблемима личног идентитета. Књига, без списка литературе, садржаја, индекса имена и појмова и предговора, има 309896 словних знакова (characters; 366170 characters with spaces), 15 аутоцитата и четири рецензента (проф. др Ирина Деретић, редовна професорка Филозофског факултета Универзитета у Београду; проф. др Дамир Смиљанић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду; проф. др Бранкица Поповић, редовна професорка Филозофског факултета Универзитета у Приштини, са привременим седиштем у Косовској Митровици, и проф. др Богољуб Шијаковић, редовни професор у пензији Православног богословског факултета Универзитета у Београду). Њено штампање је финансирано од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

2. Текст је објављен у часопису *Grazer Philosophische Studien*, који важи за најбољи аустријски филозофски часопис. У њему се нуди решење Хемпелове дилеме, коју је поставио Карл Хемпел, а по којој физикалисти треба да се изјасне у погледу тога на коју се физичку теорију позивају (садашњу или неку будућу) када тврде да је физика у стању да објасни природу универзума. Оба крака дилеме могу представљати проблем за физикалисте, с обзиром на то да садашња физика није потпуна (а такође се чини да инкомпатибилне теорије на успешан начин објашњавају различите домене стварности), а да, с друге стране, не знамо како ће будућа (по претпоставци, општеприхваћена) физичка теорија изгледати, нити то да ли би она била прихватљива (у онтолошком погледу) савременим физикалистима или њиховим претходницима. Прелевић сматра да

се Хемпелова дилема може избећи уколико се физикализам схвати не као тврдња или теорија која може бити истинита или лажна, већ као истраживачка програм, у смислу у коме је Имре Лакатош увео тај израз у филозофију науке, и даље у тексту развија ту тезу детаљније.

3. У тексту објављеном у домаћем часопису *Theoria* (категорије M24), Прелевић истражује да ли је и у којој мери академско образовање из филозофије, које је наш нобеловац Иво Андрић стекао на студијама у Бечу и Грацу, имало утицаја на његово књижевно и филозофско стваралаштво. Прелевић укратко приказује чиме су се бавили Андрићеви предавачи филозофије, и на релевантним примерима из Андрићевог стваралаштва брани тезу да се његова мисао уклапа у оно што се, према Нојрат-Халеровој тези, сматра главним обележјима аустријске филозофије (придавање значаја психологији и језичкој анализи, научни поглед на свет, емпиризам и одбацивање спекулативне метафизике).

4. Текст је објављен у хрватском часопису који је на АНСИ листи и на листи SCImago (категорије Q2), и у њему Прелевић нуди одговор на пародирање Анселмовог онтолошког аргумента за постојање Бога, које се приписује Дагласу Гаскиngu, аустралијском филозофу друге половине 20. века. У раду се указује на двосмисленост термина који се у Гаскинговом аргументу користе. Наиме, Гаскингова пародија се ослања на тврдњу да што је стваралац више хендикепиран у погледу могућности да створи неко дело, вредност његовог достигнућа се увећава, те да би непостојећи Бог био творац чије је достигнуће (стварање света) импресивније од постојећег Бога, с обзиром на то да се непостојање узима као највећи хендикеп. Супротно Гаскиngu, Прелевић развија тезу да или је случај да непостојећи Бог не може створити нешто што постоји, или да (у случају да се прихвати мајнонговска метафизика) непостојање не представља највећи хендикеп (онда када се пореде „достигућа“ фиктивних ентитета) или, пак, да достигнућа фиктивних ентитета не морају бити импресивнија у односу на достигнућа постојећих ентитета.

5. У тексту објављеном у домаћем часопису *Theoria*, Прелевић разматра критику епифеноменализма (тезе да су ментални догађаји узроковани физичким догађајима, а да сами немају никакву узрочну улогу у свету) која се може наћи код Ричарда Тејлора, а по којој ово становиште не објашњава човеково поступање, с обзиром на то да се ништа не би променило и да су ментална стања изостала приликом таквог поступања. Прелевић сматра да овакав приговор почива на претпоставци да објашњења морају бити узрочна, и подсећа на данас уобичајене трендове у филозофији науке (и научној пракси) који демантују такву претпоставку. Он такође, позивајући се на аналогију са Аристотеловим одређењем геометријских објеката (попут нуладимензионалне тачке), сматра да би се и свест (уколико је епифеноменализам тачан) могла схватити као нефизички ентитет који је, пак, део физичког света.

6. У тексту објављеном у часопису *Theoria*, Прелевић, у циљу расветљавања природе спора, приказује две главне теорије разумевања других, такозвану „теорија-теорију“ и симулациону теорију, и указује на то да оне почивају на различитим филозофским претпоставкама. Прелевић аргументује у прилог тези да присталице теорија-теорије имплицитно прихватају витгенштајновску слику разумавања (коју налазимо код касног Витгенштајна), по којој разумевање неког израза или правила није унутрашње ментално стање, већ диспозиција која подразумева правилну употребу која је одређена унутар одређене заједнице, што није случај са присталицама симулационе теорије, и да, на извешан начин, теорија-теорија негира сам феномен разумевања. С друге стране, симулациона теорија је, према Прелевићу, у епистемолошком погледу захтевнија од теорија-теорије, с обзиром на то да она у неким случајевима подразумева могућност симулирања свесног искуства особе коју желимо да разумемо. Прелевић такође сматра да две конкурентске теорије подразумевају различите концепције узрочности, односно то да теорија-теорија подразумева да постоје одређене закономерности помоћу којих је могуће разумети и предвидети туђе поступке, док симулациона теорија не зависи од прихватања такве

(хјумовско-кантовске) теорије узрочности.

7. У тексту објављеном у пољском часопису са АНСИ листе, Прелевић указује на то да је недавни покушај Јафенга Шана (Yafeng Shan) да ревитализује идеје раног Томаса Куна о структури научних промена, по којој се несамерљивост научних парадигми огледа пре свега у увођењу нових егземплара, недовољно уверљив. За разлику од Шана, који сматра да је „поновно откривање“ Менделове генетике с почетка 20. века добра илустрација која иде у прилог Куновој теорији несамерљивости, Прелевић указује на тумачења датог примера која иду у супротном смеру, пре свега у контексту скоријих осврта на Дарвинову преписку из које се види да је он сам вршио експерименте сличне Менделовим, и уверењима генетичара Роналда Фишера о томе какве су биле могућности на располагању научницима друге половине 19. века. Другим речима, Прелевић сматра да Шанов пример није уверљива илустрација која говори у прилог Куновој теорији, а да сама та теорија и даље има проблема са налажењем добрих примера.

8. У тексту објављеном у часопису *Theoria*, Прелевић разматра феномен постистине (преводећи „post-truth“ као „истиноскрајњивање“) и указује на актуелност идеја француског мислиоца Гистава Ле Бона када је реч о овом феномену. Укратко скицира главне идеје Ле Бонове социјалне психологије (пре свега, оне које се односе на лебоновске технике утврђивања веровања, попут тврђења, понављања, духовне заразе и престижа), и указује на то да она може на добар начин објаснити (независно од тога да ли је у свим осталим сегментима истинита или не) главне одлике данашњег доба постистине (коме доприносе технолошке иновације у сфери медија, попут друштвених мрежа, и других), и назначити смернице њеног превладавања. Он сматра да се, када је реч о науци, из Ле Бонових увида може извући поука да престиж науке, који се временом градио услед њених успешних примена, сам по себи није довољан у политичкој сфери (у којој важе нешто другачија мерила рационалности), већ да важну улогу у тој сфери имају њена промоција и популаризација. У том погледу, Прелевић

повезује Ле Бонове увиде са каснијим увидима Пола Фајерабенда, сматрајући да Фајерабендова позиција може служити као корисна допуна Ле Бонове теорије.

9. У тексту објављеном у америчком часопису са АНСИ листе, чији је издавач Америчка филозофска асоцијација (АРА), Прелевић критички разматра централну тезу из књига *Constructing the World* Дејвида Чалмерса, тезу „априорне докучивости“ (*A Priori Scrutability*), по којој постоји компактна класа исказа из којих се априорно могу извести све истине универзума. Прелевић разматра пример хипотезе континуума, коју и сам Чалмерс сматра потенцијалним контрапримером његовој тези, и Чалмерсов троделни одговор (Прелевић га у тексту назива „Чалмерсова трилема“), по коме је случај или да је хипотеза континуума неодређена, или је потребно допунити постојећу аксиоматизацију теорије скупова како би се њено важење (или важење њене негације) могло доказати, или, ако прве две опције нису задовољавајуће, хипотезу континуума треба додати у базу (*the scrutability base*) из које се априорно могу изводити све остале истине универзума. Упуштајући се у детаљну разраду проблема, Прелевић сматра да ниједан од понуђених одговора није задовољавајући. Када је реч о првом краку Чалмерсове трилеме, тврдња да је хипотеза континуума неодређена, према Прелевићу, може се схватити на четири начина (да има истиносну вредност „неодређено“; да уопште нема истиносну вредност, да се не може доказати, или да њена истиносна вредност зависи од модела који се прихвата), од чега неке од тих интерпретација одступају од уобичајене математичке праксе, неке почивају на слабир аналогјама, док неке друге деле исте проблеме као остала два крака Чалмерсове трилеме. Прелевић сматра да други крак Чалмерсове трилеме није довољан да оправда Чалмерсов пројекат априорне изградње света, пошто он сам по себи не доказује да постоји одговарајућа база из које се априорно могу извести све чињенице актуалног света; трећи крак Чалмерсове трилеме, пак, чини Чалмерсов пројекат изградње света празним, пошто је остало нерасветљено питање о томе да ли тврдњама из поменуте базе треба додати

хипотезу континуума или њену негацију. Прелевић указује на то да се у овом погледу случај хипотезе континуума разликује од случаја прихватања (или неприхватања) постулата еуклидовске геометрије, с обзиром на то да је, барем у начелу, у овом другом случају могуће на емпиријским основама направити избор изван математичке заједнице (на пример, у физици), док са хипотезом континуума то није случај.

10. Рад је био саопштен на међународној конференцији *Ninth International Conference on Language and Literary Studies „Language, Literature and Nature“*, која се одржала на Алфа БК Универзитета у Београду 25-26. септембра 2020. године. У њему се испитује у ком смислу се мисао Џона Стјуарта Мила, који је у једном свом политичком говору из 1868. године употребио реч „дистопија“ (а за кога се доскоро погрешно веровало да је и сковао ту реч) може повезати са књижевним жанром модерне дистопије, оличеном у футуристичким романима Јевгенија Замјатина, Олдоса Хакслија, Џорџа Орвела, и других аутора. Прелевић у фокус ставља Милов постхумно објављен спис *О природи*, и указује на то да се трећи смисао Миловог одређења природног (негативно одређење природног као одсуства извештачености) може довести у везу са мотивима који су карактеристични за књижевни жанр модерне дистопије.

11. Овај рад је био саопштен као уводно предавање на међународној конференцији *„Nation and the Problem of Identity“*, која се, у оквиру Српског филозофског симпозијума (SoFoS), одржала у Требињу 25-28. јуна 2020. године, у организацији Српског филозофског друштва. У њему се указује на то да је тешко пронаћи јединствене критеријуме националног идентитета на местима на којима се она често траже и укратко приказују проблеми са којима се суочавају најпознатије теорије националног идентитета (примордијализам, модернизам и етносимболизам). Прелевић се осврће на такозвану апропријациону теорију личног идентитета с циљем да покаже како би на сличан начин могли да се понуде одговарајући критеријуми националног идентитета. Он сматра да је најбоље трагати за динамичким критеријумима као што су колективна свест

једног народа, која представља субјективни критеријум, и увидима из историје, археологије и сродних научних дисциплина које могу послужити као објективни коректив такве свести.

12. Рад је објављен у домаћем часопису категорије M52, а према члану 7. Правила о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета, може се вредновати као саопштење са међународне конференције штампано у целини, с обзиром на то да је био презентован на међународној конференцији „*Paideia: The Language and Philosophy of Education*“, која се одржала на Филозофском факултету у Београду 20-22. марта 2019. године, што је и назначено у тексту у рубрици „acknowledgments“ у складу са инструкцијама за ауторе од стране издавача. Прелевић у тексту разматра Кантове увиде о природи филозофског образовања, изнесене у његовој најави наставног програма за зимски семестар 1765-66. године, по којима, у недостатку уџбеника који садрже дефинитивне доказе или утврђене чињенице, студенте не треба учити филозофију, већ пре свега то да филозофирају (критички разматрају одређена становишта), и поставља питање да ли је Кант променио своје мишљење након објављивања својих главних дела 1780-их и 1790-их, која је представљао као коначне резултате. Прелевић даје одречан одговор на ово питање, сматрајући да се на примеру филозофског образовања може илустровати континуитет Кантове мисли. Он наводи релевантне примере из Кантових списа и познатих белешки са његових предавања (или такозване „Јешеове *Логике*“), и аргументује у прилог тези да је Кант и тада веровао да, када је реч о метафизици, ми живимо у времену критике, у коме се још увек не зна да ли је могуће изградити општеприхваћени филозофски систем. Такође, Прелевић подсећа на то да је Кант, с једне стране, сматрао да је критика суштински део филозофије и науке, и да она подразумева постојање аутономних

личности које би у начелу могле доћи до консензуса, а такође је, с друге стране, градио своју филозофију на темељима тада прихваћених научних резултата (каткад покушавајући и сам да спроведе одговарајуће реформе на том пољу), што сугерише да филозофе треба образовати тако да буду спремни на могуће промене у науци, односно на промене у евиденционој бази на којој граде своје теорије.

13. Текст је био саопштен на конференцији „Филозофија и слобода: Шта је граница“, која се, у оквиру Српског филозофског симпозијума (SoFoS), одржала у Требињу 14-16. јуна 2019. године, у организацији Српског филозофског друштва. У њему се испитују Шопенхауерови познати увиди о слободном времену и његова трдња да је човеков живот попут клатна у коме се смењују патња (услед неостварених циљева) и досада (услед недостатка било каквих циљева), као и то да је афирмација жеље за животом у позадини таквог проблема. Прелевић се користи познатом разликом између тежње за срећом (хедонистички схваћеном) и тежње за истином, с циљем да покаже како неостварени циљеви не морају повлачити незадовољство. Он такође указује (користећи се релевантним цитатима који се могу наћи код Шопенхауера) на то да такав став није у несагласју са Шопенхауеровом позицијом, пошто се његова метафора са клатном може схватити као уверљив опис ситуације која настаје уколико се искључиво тежи ка остварењу личне (хедонистички схваћене) среће, а не ка спознаји истине.

14. Текст је објављен у зборнику радова са конференције „Прожимање филозофских и књижевних идеја“ у оквиру 30. заседања Крушевачке филозофско-књижевне школе у Крушевцу, одржане 21-22. јуна 2019. године. У њему се прави паралела између мисаоних експеримената у филозофији и

утопијских и дистопијских приказа у књижевности. Прелевић указује на то да утопије и дистопије могу (у мањој или већој мери) имати сазнајну вредност као и мисаони експерименти, а да се такође могу користити ради јаснијег истицања детаља који су, приликом описа одговарајућих сценарија, остали прећутани.

15. Текст је објављен у зборнику радова који су били презентовани на конференцији Српског филозофског друштва „Појам категорије“ у Сремским Карловцима 16-17. септембра 2017. године. У њему се (кантовско) питање да ли је модалност категорија разматра као питање да ли се може понудити редуктивна анализа модалности или не. Прелевић, упућујући, између осталог, и на своја ранија истраживања у књизи *Метафизичке основе модалног мишљења* (2017), указује на неуверљивост редукционистичких теорија модалности, а такође додаје и то да нас нередуктивне теорије модалности не морају водити прихватању Кантовог концептуализма.

16. Текст је објављен у зборнику радова који су били презентовани на конференцији Српског филозофског друштва „Појам узрочности“ у Сремским Карловцима 15-16. септембра 2018. године. У њему се подсећа на то да, услед многих контрапримера, не постоји универзално прихваћена теорија узрочности, али да то само по себи не мора представљати проблем уколико узрочност схватимо по аналогији са блиским појмом објашњења, односно доведемо концепције узрочности у везу са данас широко прихваћеним експланаторним плурализмом, који, између осталог, упућује и на то да постоје некаузална објашњења, и да различита објашњења могу бити подесна на различитим нивоима апстракције. То нам, према Прелевићу, омогућава да направимо по аналогији хијерархизацију конкурентских теорија узрочности, од најмањег до највећег нивоа апстракције.

17. У тексту, који је настао на основу саопштења на конференцији „Безбедност и слобода у светлу пандемијске опасности“ у оквиру међународне филозофске школе *Felix Romuliana* у Зајечару, 29-30. августа 2020. године, Прелевић разматра у којој мери је постистина била присутна у време пандемије коронавируса. Прелевић наводи многе такве примере и интересантне феномене који су били с тим у вези, а такође указује на то да се процес саопштавања научних резултата значајно убрзао и да је често изостајало саопштавање степена поузданости расположивих резултата. Активније учешће врхунских научника у јавној сфери (укључујући и друштвене мреже), које је било присутно током пандемије, према Прелевићу, може у коначници водити сузбијању постистине.

18. У тексту објављеном у тематском зборнику у издању *College Publications*, Прелевић указује на ускладивост модалног рационализма и плурализма у логици и геометрији, као и са тврдњом да се логика (избор између различитих логичких система) заснива на метафизици, тврдећи да је простор (идеално) замисливих светова ужи од простора логички могућих светова (супротно, на пример, тези Грејема Приста, по којој су немогући светови замисливи). Прелевић такође сматра да овакво разликовање омогућава да се модални рационализам брани независно од прихватања модалног монизма (тврдње да су простор логичко-појмовних могућности и метафизичких могућности коекстензивни), супротно увреженом мишљењу у савременој модалној епистемологији и метафизици. Прелевић је на конкурс приложио потврду уредника зборника да је рад у штампи, а у међувремену је зборник добио каталогизацију (ИСБН број), што се може видети на сајту Народне библиотеке у Београду (линк: <https://plus.cobiss.net/cobiss/sr/sr/bib/73376265#full>).

19. У тексту који је објављен у тематском зборнику у оквиру потпројекта „Човек

и истина у доба кризе“ Филозофског факултета у Београду, Прелевић разматра два различита приступа у епидемиологији, математичку епидемиологију и епидемиологију засновану на расположивој емпиријској евиденцији, као и препоруке које су познате присталице оваквих приступа давале током пандемије коронавируса. Прелевић на релевантним примерима показује да су у овим расправама често биле занемариване релевантне практичне могућности, а да су се присталице математичке епидемиологије често ослањале на пуне математичке могућности. То је, по његовом мишљењу, у неким случајевима доводило до потцењивања, а у неким другим случајевима до прецењивања реалних ризика када је реч о могућим исходима појединих препорука.

Стручно-професионални допринос широј заједници

Кандидат је на Филозофском факултету у Београду организовао (или коорганизовао) осам конференција, а овде ће се навести четири конференције које су биле одржане након претходног избора у звање: конференцију (са проф. др Иваном Младеновићем и проф. др Љиљаном Раденовић) „Разлози, узроци и објашњења” (29-30. новембра 2018. године), конференцију (са проф. др Драгом Ђурићем) „Постистина у савременом добу“ (9-10. маја 2019. године), међународну конференцију (као председник Локалног организационог одбора) „The Third Conference of the East European Network for the Philosophy of Science (EENPS 2020)“ (9-11. јуна 2021. године), конференцију са међународним учешћем (са др. Адриеном Фајксом и доц. др Андрејем Јандрићем) „WORLD and WORD: Wittgenstein's Philosophy of Language, Mathematics and Religion Reconsidered“ (9-10. јуна 2022. године). Такође, био је члан организационог одбора конференције „Хегел и савременост“, одржане у Враћевшници 19-20. септембра 2020. године, и конференције „Дух, душа и материјални свет“, одржане у Книћу, 25-26. септембра 2021. године.

Рецензирао је по позиву уредника већи број текстова у домаћим и међународним часописима (укључујући и неке од најпрестижнијих филозофских часописа у свету, попут часописа *Australasian Journal of Philosophy*, *Erkenntnis* и *Synthese*), као и научних монографија, зборник радова и уџбеник из филозофије за трећи разред гимназије и средње стручне школе – смер правни биротехничар (у издању издавачке куће *Klett* из Београда).

Када је реч о промоцији науке, од последњег избора у звање могу се издвојити осам учешћа у емисији „Гозба“ на Другом програму Радио Београда, два учешћа у емисији „Документ“ на Радио-телевизији Војводине, учешће по позиву на трибини „Разговарајмо о... Кризи, страху и отуђењу“ (у Дому омладине у Београду, 19. октобра 2021. године, у организацији Института за студије културе и хришћанства), округлим столовима „Међунаучни дијалог: циљ и извор науке“ (Библиотека града Београда, 5. новембра 2019. године) и „Међунаучни дијалог: Еколошко питање: проблеми и перспективе“ (Православни богословски факултет у Београду, 24. децембра 2019. године), као и учешће по позиву на уводној панел дискусији „Шта је нама Андрић данас. 60 година од доделе Нобелове награде за књижевност“ (Спомен-збирка Павла Бељанског у Новом Саду, 30. новембра 2021. године) у оквиру 7. регионалне Book Talk конференције у Новом Саду.

Од 2013. године др Прелевић је члан Управног одбора Српског филозофског друштва, а од 2016. године члан је Источно-европске мреже за филозофију науке, у којој је био биран за члана тима за публикације. Др Прелевић је од 2015. године главни и одговорни уредник часописа *Филозофске студије* (категорије М53) и Нове серије библиотеке *Филозофске студије* (од 2014. године). Раније је био члан редакције (2013-2017.) часописа *Theoria* (категорије М24).

Тренутно је на Филозофском факултету у Београду члан Комисије за докторске студије, а у ранијем периоду је на истом факултету био члан Извршног одбора Синдиката (2013-2017. године), заменик члана Савета

факултета (2018-2019. године), члан Комисије за научно-истраживачки рад (2018-2021. године), члан Комисије за пријемне испите на мастер студијама на Одељењу за филозофију (2019-2020. године), и руководилац студијског програма докторских студија филозофије за поступке признавања страних високошколских исправа (поступци нострификовања диплома) ради наставка школовања на Универзитету у Београду (2020. године).

Закључак и предлог

Укупна оцена долепотписане комисије гласи да кандидат др Душко Прелевић испуњава све услове за избор у звање редовног професора, како формалне тако и суштинске. Изузетним квалитетом својих радова, као и учешћем на бројним научним скуповима (и организовањем истих), колега Прелевић је дао значајан допринос и нашој заједници и шире од ње. Прелевић такође има дугогодишње педагошко искуство у раду са студентима на свим нивоима студија, осавременио је и иновирао наставу, а такође има позитивне оцене на студентским евалацијама. На основу свега изложеног, долепотписана Комисија предлаже да др Душко Прелевић на основу објављеног конкурса на који се пријавио као једини кандидат буде унапређен у звање редовног професора за ужу научну област Општа филозофија са тежиштем истраживања Савремена филозофија 19, 20. и 21. века – аналитичка филозофија, са пуним радним временом.

Београд, 2. септембра 2022. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Проф. др Ирина Деретић,
редовни професор
Филозофског факултета
Универзитета у Београду

Проф. др Богдан Лубардић
редовни професор
Православног богословског факултета
Универзитета у Београду

Проф. др Миленко Бодин
редовни професор
Факултета безбедности
Универзитета у Београду

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет Универзитета у Београду
Ужа научна, односно уметничка област: Општа филозофија
Број кандидата који се бирају: један
Број пријављених кандидата: један
Имена пријављених кандидата:
1. Душко Прелевић

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Душко, Небојша, Прелевић
- Датум и место рођења: 13.11.1981. године, Београд
- Установа где је запослен: Филозофски факултет Универзитета у Београду
- Звање/радно место: Ванредни професор
- Научна, односно уметничка област: Општа филозофија

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет Универзитета у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 2007.

Мастер:

- Назив установе:
- Место и година завршетка:
- Ужа научна, односно уметничка област:

Магистеријум:

- Назив установе:
- Место и година завршетка:
- Ужа научна, односно уметничка област:

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет Универзитета у Београду
- Место и година одбране: Београд, 2013.
- Наслов дисертације: Модална епистемологија и експланаторни јаз: Значај аргумента на основу замисливости зомбија
- Ужа научна, односно уметничка област: Општа филозофија

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- истраживач-сарадник (2011)
- доцент (2013)
- ванредни професор (2018)

3) Испуњени услови за избор у звање редовног професора

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	У целокупном претходном изборном периоду, кандидат је позитивно оцењен на евалуацијама од стране студената. У периоду од последњег избора у звање (од 2018. до 2022. године) студенти су наставни рад проф. др Душка Прелевића вредновали оценама у распону од 3,60 до 4,93. Просечна оцена забележених евалуација од стране студената које је добио (од 2013. до 2022. године) јесте 4,42.
3	Искуство у педагошком раду са студентима	13 година искуства у раду са студентима (као демонстратор, истраживач-сарадник, доцент и ванредни професор). Више пута је током досадашње каријере (2014, 2015, 2017. и 2018. године) учествовао као предавач на курсу за постдипломце „Mind, World and Action“ на Интеруниверзитетском центру у Дубровнику, који су похађали и студенти Универзитета у Београду.

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
--	---	--

4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	Менторство једног рада на докторским студијама (рад је у току), чланство у 7 комисија за одбрану докторске дисертације (1 рад је у току), председник комисије за одбрану једног магистарског рада, менторство 2 мастер рада (14 пута члан комисије), менторство 2 дипломска рада (VII/1 степен; чланство или председавање у 18 таквих комисија), 9 пута ментор завршног рада (1 рад је у току; члан или председник у 21 комисији). Председник комисије за реизбор у звање научног сарадника др. Андрије Шоћа (2021), чланство у 6 комисија за избор у звање.
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Учешће у комисијама за одбрану завршног мастер рада од последњег избора у звање: 1. Дарко Дачковић (2018). Демократија и реализам. 2. Раденко Гурдељевић (2018). Вечност света: Прокло и Јован Филопон. 3. Наталија Ремењак (2019). Јаломов концепт егзистенцијалистичке психотерапије. 4. Василије Мијајловић (2019). Кантово схватање естетског

		предмета. 5. Александар Ерић (2020). Схватање слободе људске личности у Кјеркегоровој филозофији. 6. Тијана Грабовац (2020). Однос филозофије и митологије 7. Александар Прица. (2021). Ниче као зачетник психоанализе. 8. Слободан Родић (2022). Критика хуманизма у дјелу Јустина Поповића 9. Немања Миливојевић (2022). Упоредна анализа учења о времену код Хајдегера, Берђајева и Јанараса.
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	1. Гурдељевић, Раденко (рад је у току). "Калам космолошки аргумент и (а)теизам у полемици између Вилијама Л. Крејга и Квентина Смита" (ментор). 2. Мојовић, Драган (рад је у току). "Платонова <i>Држава</i> и неки аспекти политичке психологије у филозофији XX века" 3. Никола Стаменковић (2021). "Проблем темпоралних делова у савременој метафизици" (члан комисије). 4. Александар Лукић (2016). "Шелингова умна митологија" (члан

		комисије). 5. Златко Матић (Православни богословски факултет Универзитета у Београду) (2016). "Примат римског епископа у делу Ж. М. Тијара: Могућност рецепције Тијарове теологије примата у дијалогу православне и римокатоличке цркве" (спољни члан комисије). 6. Александар Новаковић (2016). "Онтолошка плаузибилност: Испитивање основних претпоставки савремене онтолошке мисли" (члан комисије). 7. Јанко Нешић (2015). "Проблем менталне каузалности: решење преко диспозиционе теорије каузалности" (члан комисије). 8. Андрија Шоћ (2014). "Спинозизам и савремене теорије о односу духа и тела" (члан комисије).
--	--	--

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за		

	коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		2011–Логичко-епистемолошке основе науке и метафизике (пројекат бр. 179067 Филозофског факултета у Београду, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије), учешће у пројекту. 2021; "Етика и истина у доба кризе" (потпројекат пројекта "Човек и друштво у време кризе" Филозофског факултета у Београду), учешће у пројекту. 2022; "Жене у доба кризе" (потпројекат пројекта "Човек и друштво у време кризе" Филозофског факултета у Београду), учешће у пројекту.
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира	Један рад категорије М23	1. Prelević, Duško. (2021). "The Chalmers Trilemma Re-examined". <i>Journal of Philosophical Research</i> 46: 345–361. (М23)

18	Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51	Један рад категорије M23 и један рад категорије M14.	1. Prelević, Duško. (2019). "Kuhn's Incommensurability Thesis: Good Examples Still to Be Found". <i>Filozofia Nauki (The Philosophy of Science)</i> 27 (4): 61–77. (M23) 2. Prelević, Duško. (2020). "Modal Rationalism, Logical Pluralism, and the Metaphysical Foundation of Logic". In: A. Costa-Leite (ed.), <i>Abstract Consequence and Logics: Essays in Honor of Edélcio G. de Souza</i>. London: College Publications (Tributes), pp.341–357. (M14)
19	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51	Шест радова из категорије M24	1. Prelević, Duško. (2018). "Physicalism as a Research Programme". <i>Grazer Philosophische Studien</i> 95 (1): 15–33. (M24) 2. Prelević, Duško. (2018). "Gasking's Parody Re-examined". <i>Prolegomena</i> 17 (2): 127–135. (M24) 3. Prelević, Duško. (2018). "Andrić i austrijska filozofija". <i>Theoria</i> 61 (4): 189–201. (M24) 4. Prelević, Duško. (2019). "Epifenomenalizam, uzročnost i objašnjenje", <i>Theoria</i> 62 (1): 25–34 (M24) 5. Prelević, Duško. (2019). "Ontološke i epistemološke pretpostavke teorija razumevanja drugih". <i>Theoria</i> 62 (3): 7–16. (M24) 6. Prelević, Duško. (2021). "Le Bonova psihologija gomile i postistina". <i>Theoria</i> 64 (1): 149–160. (M24)
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	осамнаест	Избор од 18 хетероцитата: 1. Ивана Стојановић Прелевић, Владета Радовић и Иван Цветановић. (2014). "Знање у информатичком друштву: Да ли организације могу имати знање?", <i>Теме</i> 38 (2): 825–836. Цитат на страни 832. Цитиран је текст Prelević, Duško. "Vilijamsonova

		kritika filozofskog ekscencionalizma". <i>Theoria</i> 52(3): 99–120. 2. Младен Стојадиновић. 2016. "Појам и историја идеје космополитизма од антике до XX века". <i>Политичка ревија</i> 49(3): 79–98. Цитат на стр.88, фуснота 26. Цитиран је текст: Prelević, Duško. (2008). „Ideja klasičnog kosmopolitizma: argumenti u prilog svetske vlade”, <i>Filozofija i društvo</i>, 19/2: 161–189. 3. Карпенко, А. С. (2016). "Сверхреализм: Часть I: От мыслимого к возможному". <i>Философский журнал</i> 9 (2): 5–23.Цитат на стр.11, фуснота 23. Цитиран је текст: Prelević, Duško. (2015). "Zombies Slap Back: Why the Anti-Zombie Parody Does Not Work". <i>Disputatio</i> 40: 25–43. 4. Marko Vladimir. 2017. <i>Štyri antické argumenti: o budúcich náhodnostiách</i>. Univerzita Komenského v Bratislave. Citat na str.145, fusnota 242. Цитирана је књига: Prelević, Duško. (2017). <i>Metafizičke osnove modalnog mišljenja</i>. Beograd:Srpsko filozofsko društvo. 5. Elpidorou, Andreas and Guy, Dove. 2018. <i>Consciousness and Physicalism: A Defence of a Research Programme</i>. New York and London: Routledge. Цитат на стр.18 teksta: Prelević, Duško. 2017. "Physicalism as a Research Programme". <i>Grazer Philosophische Studien</i> ("online first" verzija sa doi brojem). 6. Dahan, Orli. 2019. "There IS a Question of Physicalism". <i>Organon F</i> 26 (4): 542–571. Цитат на стр. 544, 547, 561 i 565 teksta Prelević, Duško. 2018. "Physicalism as a Research Programme".<i>Grazer Philosophische</i>
--	--	--

			<i>Studien</i> 95: 15–33. 7. Dahan, Orli. 2019. "There IS a Question of Physicalism". <i>Organon F</i> 26 (4): 542–571. Цитат на стр. 544, 545, 547, teksta Prelević, Duško. 2017. "Hempel's Dilemma and Research Programmes: Why Adding Stances Is Not a Boon". <i>Organon F</i> 24: 487–510. 8. Кањевац, Слободан. 2019. "Држава као вредност". У: <i>Зборник радова Крушевачке филозофско-књижевне школе</i>. Крушевац: Град Крушевац, Културни центар Крушевац и Крушевачка филозофско-књижевна школа, стр. 61–64. Цитат (на стр. 63) knjige Prelević, Duško. (2017). <i>Metafizičke osnove modalnog mišljenja</i>. Beograd: Srpsko filozofsko društvo. 9. Ђурић, Драго. (2020). "Слобода воље и будућност". У: <i>Филозофија и слобода (зборник радова)</i>. Требиње: Српско филозофско друштво. Цитат (на стр. 15) текста Прелевић, Душко (2013). "Традиционална и савремена модална епистемологија". У: <i>Разумевање традиције и трдиције разумевања. Сремски Карловци 15-16. IX 2012</i>. Сремски Карловци: Кровови. 10. Ђурић, Драго. (2020). "Слобода воље и будућност". У: <i>Филозофија и слобода (зборник радова)</i>. Требиње: Српско филозофско друштво. Цитат (на стр. 19) књиге Prelević, Duško. (2017). <i>Metafizičke osnove modalnog mišljenja</i>. Beograd: Srpsko filozofsko društvo. 11. Prašević, Nedžib. (2019), <i>Slobodna volja: Uvod u savremene teorije</i>. Beograd: Srpsko filozofsko društvo. Цитат (на стр. 50) књиге Prelević,
--	--	--	--

		Duško. (2017). <i>Metafizičke osnove modalnog mišljenja</i>. Beograd: Srpsko filozofsko društvo. 12. Feng, Shuyi. (2019). "Can Enumerative Induction Be Defended by Modal Scepticism and Modal Empiricism?". <i>Dialogue: Canadian Philosophical Review</i> 59 (2): 345–361. Цитат (у фусноти 26 на стр.356) текста: Prelević, Duško. (2015). "Modal Empiricism and Knowledge of <i>De Re</i> Possibilities: A Critique of Roca-Royes' Account". <i>Organon F</i> 22 (4): 488–498. 13. Mihálik, Jakub. 2017. "Russeliáský monismus jako svěbitné metafizické stanovisko". <i>Filosofie dnes</i> 9 (2): 23–43. Цитат на стр. 31 (фуснота 33) текста: Duško Prelević (2017). "Hempel's Dilemma and Research Programmes: Why Adding Stances Is Not a Boon". <i>Organon F</i> 24: 487–510. 14. Dahan, Orli. 2020. "Physical Constants as Identifiers of Modern Universal Laws of Nature". <i>Organon F</i> 26 (4): 325–345. Цитат на стр..326 (фуснота 2) текста Prelević, Duško. 2017. "Hempel's Dilemma and Research Programmes: Why Adding Stances Is Not a Boon". <i>Organon F</i> 24: 487–510. 15. Malozzi, Antonela, Vaidya, Anand and Wallner, Michael. (2021). "The Epistemology of Modality", одредница у E. Zalta (ed.) <i>Stanford Encyclopedia of Philosophy</i> https://plato.stanford.edu/entries/modal-ity-epistemology/?ref=refind Цитат (у ПДФ верзији текста) на стр.55 текста: Prelević, Duško. (2015). "Modal Empiricism and Knowledge of <i>De Re</i> Possibilities: A Critique of Roca-Royes' Account".
--	--	---

			<i>Organon F</i> 22 (4): 488–498. 16. Poostforysh, Maryam and Taqavi, Mostafa. (2021). "Scientific Revolutions and Progress: Reflections on Kuhn's and Bhaskar's Philosophy of Science" (na iranskom). <i>The Quarterly Journal of Philosophical Investigation</i> 15: 1–16. Цитат на стр.9 текста: Prelević, Duško. (2019). "Kuhn's Incommensurability Thesis: Good Examples Still to Be Found". <i>Filozofia Nauki (The Philosophy of Science)</i> 27 (4): 61–77. 17. Dragana Dimitrijević (2021). "St. Monica as Participant in St. Augustine's Philosophical Companionship: A Woman's Voice in the Time of Crisis". In: I. Deretić (Ed.), <i>Women in Times of Crisis</i>. Belgrade: Faculty of Philosophy. Цитат (на стр. 58, у фусноти 24) текста: Prelević, Duško. (2018). "Gasking's Parody Re-examined". <i>Prolegomena</i>. 17 (2): 127–135. 18. Erez Firt, Meir Hemmo & Orly Shenker. (2022). "Hempel's Dilemma: Not Only for Physicalism". <i>International Studies in the Philosophy of Science</i> https://doi.org/10.1080/02698595.2022.2041969 Цитат (у ендноти 4) текста: Prelević, Duško. 2018. "Physicalism as a Research Programme". <i>Grazer Philosophische Studien</i> 95 (1): 15–33
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	један рад категорије М31, један рад категорије М33, и један рад категорије	1. Prelević, Duško. (2021). "Modern Dystopia and Mill's Conception of Nature". In: V. Budinčić, M. Ćuk and A. Đordan (Eds.), <i>Language, Literature and Nature: Proceedings from the Ninth International Conference at the Faculty of Foreign Languages, 25-26 September 2020</i>.

		M52 (по чл. 7. Правила о ближим условима за избор наставника и сарадника)	Belgrade: Alfa BK University, Faculty of Foreign Languages, pp. 94–103. (M33) 2. Prelević, Duško. (2021). "National Identity, History and Collective Consciousness". У: А. Лукић (прир.), <i>Нација и проблем идентитета</i>. Београд: Српско филозофско друштво, стр. 9–18. (M31) 3. Prelević, Duško. (2022). "Kant on Philosophical Education in the Age of Critique". <i>Facta Universitatis (Series: Philosophy, Sociology, Psychology and History)</i> 21(1): 1–8. (M52; по чл. 7. Правила о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду).
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије M61 или M63	пет радова категорије M63	1. Прелевић, Душко. (2020). "Шопенхауер о слободном времену". У: <i>Српски филозофски симпозијум СоФoS 2019: Филозофија и слобода: Шта је граница</i>. Београд: Српско филозофско друштво, стр. 77–86. (M63) 2. Прелевић, Душко. (2020). "Утопија, дистопија и филозофско-књижевна имагинација". У: М. Недић (прир.), <i>Прожимање филозофских и књижевних идеја: тридесет година од оснивања Крушевачке филозофско-књижевне школе: излагања на 30. заседању Крушевачке филозофско-књижевне школе</i>. Крушевац: Скупштина општине; Културни центар; Филозофско-књижевна школа. стр. 133–141. (M63) 3. Прелевић, Душко. (2020). "Да ли је модалност категорија?". У: <i>Српско филозофско друштво (прир.): Сремски Карловци 16-17. септембра 2017. године: Појам категорије (и) Сремски Карловци 15-16. септембра 2018. године: Појам узрочности</i>. Сремски Карловци: Кровови, стр.

			35–43. (M63) 4. Прелевић, Душко. (2020). "Узрочност и експланаторни плурализам". У: <i>Српско филозофско друштво (прир.): Сремски Карловци 16-17. септембра 2017. године: Појам категорије (и) Сремски Карловци 15-16. септембра 2018. Године: Појам узрочности.</i> Сремски Карловци: Кровови, стр. 85–92. (M63) 5. Прелевић, Душко (2022). "Постистина у време пандемије". У: М. Бодин (прир.), <i>Зборник излагања 2020./ 20. Међународна филозофска школа Felix Romuliana: [Зајечар], 29-30. август 2020..</i> Зајечар: Установа Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу "Зоран Радмиловић"; Београд: Центар за примењену филозофију и друштвена истраживања, стр.70–88. (M63)
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	један	1. Prelević, Duško. (2022). <i>Lični identitet i problem svesti.</i> Beograd: Srpsko filozofsko društvo. ISBN - 978-86-81349-76-2 (M42)
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		У периоду од претходног избора у звање (27. март 2018. године), проф. др Душко Преелвић је објавио 19 релевантних научних радова: 1 монографију категорије M42, 2 рада категорије M23, 6 радова категорије M24, 1 рад категорије M14, 5 радова категорије M63, 1 рад категорије M31, 1 рад категорије M33, 1 рад категорије M52, и 1 рад категорије M44.

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

(изабрати 2 од 3 услова)	Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)
--------------------------	---

1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. Уредник часописа <i>Филозофске студије</i> (2015–) и Нове серије библиотеке <i>Филозофске студије</i> (2014–) 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. Након претходног избора у звање, проф. др Душко Прелевић је учествовао у организацији следећих конференција: 1. Организатор (са проф. др Љиљаном Раденовић и проф. др Иваном Младеновићем) конференције "Разлози, узроци и објашњења" (Филозофски факултет у Београду, 29-30. новембар 2018.) 2. Организатор (са проф. др Драгом Ђурићем) конференције "Постистина у савременом добу" (Филозофски факултет у Београду, 9-10. мај 2019.) 3. Члан Организационог одбора конференције "Хегел и савременост" (Враћевшница, 19-20. септембар 2020.) 4. Председник (Chair) Локалног организационог одбора међународне конференције "The Third Conference of East European Network for Philosophy of Science (EENPS 2021)" на Филозофском факултету у Београду (9-11 јун 2021.) 5. Члан Организационог одбора конференције "Дух, душа и материјални свет" (Кнић, 25-26. септембар 2021.) 6. Организатор (са доц. др Андрејем Јандрићем и др Адриеном Фајксом) конференције WORLD and WORD: Wittgenstein's Philosophy of Language, Mathematics and Religion Reconsidered", Филозофски факултет у Београду, 9-10. јуна 2022. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4 пута председник комисије за израду мастер рада, једном председник комисије за израду докторске дисертације. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима. 2011 – Логичко-епистемолошке основе науке и метафизике (пројекат бр. 179067 Филозофског факултета у Београду, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије), сарадник на пројекту. 2021; "Етика и истина у доба кризе" (потпројекат пројекта "Човек и друштво у време кризе" Филозофског факултета у Београду), сарадник на пројекту.
--	---

	2022; "Жене у доба кризе" (потпројекат пројекта "Човек и друштво у време кризе" Филозофског факултета у Београду), сарадник на пројекту.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 1. Члан Управног одбора Српског филозофског друштва. 2. Члан Источноевропске мреже за филозофију науке. 3. Члан Комисије за научно-истраживачки рад Филозофског факултета у Београду (од 01.10.2018. до 30.09.2021.) 4. Заменик члана Савета Филозофског факултета у Београду (2018-2019.) 5. Члан Докторске комисије Филозофског факултета у Београду (2021–). 6. Члан Комисије за пријемне испите на мастер студијама на Одељењу за филозофију (2019-2020). 7. Руководилац студијског програма докторских студија филозофије за поступке признавања страних високошколских исправа (поступци нострификација диплома) ради наставка школовања на Универзитету у Београду (децембар 2020). 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 1. Предавач на међународном курсу за постдипломце "Mind, World and Action" на Интер-универзитетском центру у Дубровнику (2018) 2. Гостовања у емисији "Гозба" Радио Београда 2 (23. јула 2018, 3. децембра 2018, 20. маја 2019, 6. јула 2020, и 5. октобра 2020, 28. јуна 2021, 27. септембра 2021, 9. маја 2022.) 3. Предавач по позиву на округлим столовима <i>Међунаучни дијалог: циљ и извор науке</i> (Библиотека града Београда, 5. новембра 2019. године) и <i>Међунаучни дијалог: Еколошко питање: проблеми и перспективе</i> (Православни богословски факултет у Београду, 24. децембра, 2019. године). 4. Гостовања у емисији "Документ" на Радио-телевизији Војводине (у емисији "Медији и наука", 9. октобра 2021. године, и емисији

	"Заслужујемо ли Андрића?", 23. октобра 2021. године). 5. Предавач по позиву на трибини "Разговарајмо о... Кризи, страху и отуђењу", Дом омладине Београда, 19. октобра 2021. године. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. - Спољни члан комисије за избор у звање ванредног професора на Православном богословском факултету Универзитета у Београду (избор проф. др Предрага Петровића 2019. године). - Спољни члан комисије за избор у звање ванредног професора на Православном богословском факултету Универзитета у Београду (избор проф. др Златка Матића 2021. године). 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству. Предавање (онлајн) по позиву у оквиру Ерасмус+ пројекта "Interdisciplinary Approach to Body and Mind Research" који реализују универзитети у Загребу, Кракову, Варшави и Прагу, 28. јануара 2022. године.

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Укупна оцена долепотписане комисије гласи да кандидат др Душко Прелевић испуњава све услове за избор у звање редовног професора, како формалне тако и суштинске. Изузетним квалитетом својих радова, као и учешћем на бројним научним скуповима (и организовањем истих), колега Прелевић је дао значајан допринос и нашој заједници и шире од ње. Прелевић такође има дугогодишње педагошко искуство у раду са студентима на свим нивоима студија, осавременио је и иновирао наставу, а такође има позитивне оцене на студентским евалацијама. На основу свега изложеног, долепотписана Комисија предлаже да др Душко Прелевић на основу објављеног конкурса на који се пријавио као једини кандидат буде **унапређен у звање редовног професора** за ужу научну област Општа филозофија са тежиштем истраживања Савремена филозофије 19, 20. и 21. века – аналитичка филозофија, са пуним радним временом.

Место и датум: Београд, 2. септембра 2022. године

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Ирина Деретић, редовни професор
Филозофског факултета Универзитета у Београду

Проф. др Богдан Лубардић, редовни професор
Православног богословског факултета Универзитета у Београду

Проф. др Миленко Бодин, редовни професор
Факултета безбедности Универзитета у Београду

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
КТ 05/2-7 бр.
Београд, 10.10.2022. године

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017 и 210/2019) и члана 210. Статута Универзитета у Београду - Филозофског факултета (број: 1/26-2 од дана 23.11.2018. године), издајем следећу:

ПОТВРДУ

Проф. др Душку Прелевићу, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета број 1634/1-III/5 од дана 22.09.2022. године за избор у звање редовног професора за ужу научну област Општа филозофија, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Универзитету у Београду-Филозофском факултету.

1. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
2. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом/ој
-Стручној сарадници за радне односе

ДЕКАН ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата : Душко Прелевић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 08.07.2022.
